ਡੇਰੇਕ ਏ ਸੀ ਲੋਬੋ ਅਤੇ ਹੋਰ.

ਬਨਾਮ

ਐਲਆਰਐਸ ਦੁਆਰਾ ਉਲਰਿਕ ਐਮ ਏ ਲੋਬੋ (ਮ੍ਰਿਤਕ)। ਅਤੇ ਹੋਰ.

(2011 ਦੀ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰ. 5094)

ਦਸੰਬਰ 07, 2023

[ਸੀ.ਟੀ. ਰਵੀਕੁਮਾਰ ਅਤੇ ਸੰਜੇ ਕੁਮਾਰ, ਜੇ.ਜੇ.]

ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਮੁੱਦਾ:

ਜ਼ੁਬਾਨੀ ਅਤੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ੀ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਮੁਕੱਦਮੇ (ਵੀਅਤ ਦੀ ਪ੍ਰੋਬੇਟ) ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਇਆ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਮੁਦਈ ਆਪਣੀ ਮ੍ਰਿਤਕ ਮਾਂ ਦੀ 10.11.1992 ਦੀ ਆਖਰੀ ਵਸੀਅਤ ਅਤੇ ਵਸੀਅਤ ਦੀ ਪ੍ਰੋਬੇਟ ਦੇਣ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹਨ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਪਲਟ ਦਿੱਤਾ। ਇਸ ਨਿਰਵਿਵਾਦ ਸਥਿਤੀ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਕਿ ਵਸੀਅਤ ਸੀ ਦੁਆਰਾ ਲਾਗੂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਇਹ ਸਵਾਲ ਵਿਚਾਰਨ ਵਾਲਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਸ਼ੱਕੀ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਜੋਂ ਲਏ ਗਏ ਹਾਲਾਤ ਤ੍ਰੋਥ, ਸ਼ੱਕੀ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਪ੍ਰਸਤਾਵਕ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨ ਲਈ ਬੁਲਾਉਣ ਦੇ ਸਮਰੱਥ ਹਨ?

10.11.1992 ਦੀ ਵਸੀਅਤ ਸ਼ੱਕੀ ਹਾਲਾਤਾਂ ਨਾਲ ਘਿਰੀ ਹੋਈ ਹੈ ਅਤੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਉਲਟਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਮੁੜ-ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੀ ਵਿਲ ਪ੍ਰੋਬੇਟ - ਅਧਿਕਾਰ:

ਹੋਲਡ: ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦ ਸਬੂਤਾਂ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਅਸਵੀਕਾਰਿਤ ਤੱਥਾਂ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਇਹ ਹੈ ਕਿ 69 ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਵਿੱਚ 08.01.1993 ਨੂੰ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ ਟੈਸਟਾਟਰਿਕਸ ਨੇ ਐੱਸ.ਐੱਸ.ਐਲ.ਸੀ ਤੱਕ ਪੜ੍ਹਾਈ ਕੀਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਪੜ੍ਹਨਾ ਅਤੇ ਲਿਖਣ ਦੇ ਯੋਗ ਸੀ - ਉਹ 6 ਲਈ ਮਿਉਂਸਪਲ ਕੌਂਸਲਰ ਸੀ। ਇੱਕ ਸਰਗਰਮ ਸੋਸ਼ਲ ਵਰਕਰ-ਪੀਡਬਲਯੂ-3 ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ, ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ ਵਸੀਅਤ ਦੇ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਗਵਾਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ, ਇਹ ਬਿਆਨ ਕਰੇਗਾ ਕਿ ਟੈਸਟਾਟਰਿਕਸ ਨੇ ਖੁਦ ਉਸ ਨੂੰ ਵਸੀਅਤ ਦੀ ਤਸਦੀਕ ਕਰਨ ਲਈ ਬੁਲਾਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਦਸਤਖਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਟੈਸਟਟਰਿਕਸ ਨੂੰ ਕਾਗਜ਼ ਪੜ੍ਹਦਿਆਂ ਦੇਖਿਆ ਸੀ। -2, ਜੋ ਕਿ ਟੈਸਟਾਟਰਿਕਸ ਦੇ ਪੁੱਤਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹੈ, ਨੇ ਵੀ ਇਸ ਸੰਸਕਰਣ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿ ਪੀਡਬਲਯੂ-3 ਨੂੰ ਉਸਦੀ ਮਾਂ ਦੁਆਰਾ ਵਸੀਅਤ ਦੀ ਤਸਦੀਕ ਕਰਨ ਲਈ ਫ਼ੋਨ 'ਤੇ ਬੁਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਇਹ ਵੀ ਪੜ੍ਹਿਆ ਸੀ ਕਿ ਵਿਲ ਨਥਿੰਗ ਨੂੰ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਸੰਸਕਰਣਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸੰਸਕਰਣਾਂ ਦੌਰਾਨ ਬਚਾਓ ਪੱਖਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਜਿਰ੍ਹਾ-ਜਾਂਚਾਂ - ਪੀਡਬਲਯੂ-3 ਨੇ ਬਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਇਹ ਉਸਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਿੱਚ ਸੀ ਕਿ ਟੈਸਟਾਟਰਿਕਸ ਨੇ ਵਸੀਅਤ 'ਤੇ ਹਸਤਾਖਰ ਕੀਤੇ ਸਨ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਗਠੀਏ ਨਾਲ ਪੀੜਤ ਵਿਅਕਤੀ ਕਿਸੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦੀ ਸਮੱਗਰੀ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਨ ਅਤੇ ਸਮਝਣ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ - ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਸੋਧ ਲਈ ਵੀ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਦਿੱਤਾ ਐਕਸਟ. ਡੀ 5 ਸਬੂਤ ਪੇਸ਼ ਕਰਕੇ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੰ. 5 ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਸਬੂਤ ਇਹ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਨਗੇ ਕਿ 08.01.1993 ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਮੌਤ ਤੱਕ ਟੈਸਟੈਟ੍ਰਿਕਸ 53 ਦਿਨਾਂ ਲਈ ਹਸਪਤਾਲ ਵਿਚ ਸੀ- ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਜੇਕਰ 5ਵਾਂ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਇਹ ਸਟੈਂਡ ਲੈਂਦਾ

ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਸੀ. Ext.D5 ਨੂੰ ਚਲਾਉਣ ਲਈ 20.11.1992 ਨੂੰ ਮਨ ਦੇ ਇੱਕ ਚੰਗੇ ਸੁਭਾਅ ਵਿੱਚ, ਉਸਨੂੰ ਇਹ ਕੇਸ ਉਠਾਉਣ ਵਿੱਚ ਕਿਵੇਂ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿ ਟੈਸਟਾਟਰਿਕਸ ਉਸਦੇ ਹਸਪਤਾਲ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਭਾਵ, 10.11.1992 ਨੂੰ (ਵਸੀਲ ਅਤੇ ਵਸੀਅਤ) ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਵਿਵਾਦਿਤ)- ਉਸਦੇ ਕੇਸ ਨੂੰ Ext.D5 ਰਾਹੀਂ ਲਿਆਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਇਹ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਉਠਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ ਕਿ ਟੈਸਟੈਟ੍ਰਿਕਸ ਦਿਮਾਗ ਦੇ ਸਹੀ ਸੁਭਾਅ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਨਾਲ ਹੀ, ਮ੍ਰਿਤਕ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੰਬਰ 5 ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨੁਮਾਇੰਦੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਕੱਲੇ ਹੀ ਫਾਂਸੀ ਨੂੰ ਵਿਵਾਦਿਤ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਦੀ Ext.ਪੀ2 ਵਿਲ, ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦਾ ਮੁਕਾਬਲਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ - ਟੈਸਟਾਟਰਿਕਸ ਅਨਪੜ੍ਹ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਵਸੀਅਤ ਦੀ ਸਮੱਗਰੀ ਨੂੰ ਸਮਝੇ ਬਿਨਾਂ ਆਪਣੇ ਦਸਤਖਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਸਨ, ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸ਼ੱਕ ਜਿਸ ਨੇ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੰ. 5 ਦੇ ਮਨ ਨੂੰ ਉਤੇਜਿਤ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਦੁਆਰਾ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਬਚ ਨਹੀਂ ਸਕਦੀ - ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਉਹ ਕਾਇਮ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਸਕਦੇ। [ਪਾਰਾ 14, 17]

ਇੱਛਾ - ਸ਼ੱਕੀ ਹਾਲਾਤ:

ਆਯੋਜਤ: ਸ਼ੱਕੀ ਵਜੋਂ ਵਸੀਅਤ ਦੇ ਅਮਲ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਧਿਰ ਨੂੰ ਸ਼ੱਕੀ ਹਾਲਾਤਾਂ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਤਦ ਹੀ ਪ੍ਰਸਤਾਵਕ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸ਼ੱਕੀ ਹਾਲਾਤਾਂ ਨੂੰ ਹਟਾਉਣ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪਾਬੰਦ ਹੋਵੇਗਾ। [ਪਰਾ 15]

ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਨੂੰ ਬਦਲਣ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਬੋਝ ਹੋਵੇਗਾ:

ਆਯੋਜਤ: ਇੱਕ ਵਾਰੀ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਦਾ ਬੋਝ ਪ੍ਰਸਤਾਵਕ ਦੁਆਰਾ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਐਕਟ ਦੇ ਐੱਸ.63 ਅਤੇ ਐਵੀਡੈਂਸ ਐਕਟ ਦੇ ਐੱਸ.68 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਵਸੀਅਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਪਹਿਲੇ ਨਜ਼ਰੀਏ ਸਬੂਤ ਜੋੜ ਕੇ, ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਪ੍ਰਤੀਯੋਗੀ 'ਤੇ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰੇ ਸ਼ੱਕੀ ਹਾਲਾਤਾਂ ਦੀ ਹੋਂਦ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਣ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕਰਨਾ ਤਾਂ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਪ੍ਰਸਤਾਵਕ 'ਤੇ ਤਬਦੀਲ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕੇ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਹਾਲਾਤਾਂ ਨੂੰ ਜਾਣੇ ਬਿਨਾਂ, ਜੋ ਵਿਰੋਧੀ ਧਿਰ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸ਼ੱਕੀ ਹਨ, ਪ੍ਰਸਤਾਵਕ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਯਕੀਨ ਦਿਵਾਉਣ ਦੇ ਯੋਗ ਕਿਵੇਂ ਹੋਵੇਗਾ? ਇਸਦੀ ਸੱਚਾਈ ਅਤੇ ਵੈਧਤਾ ਬਾਰੇ। [ਪੈਰਾ 16]

ਮੀਨਾਕਸ਼ਿਅਮਲ (ਮ੍ਰਿਤਕ) ਦੁਆਰਾ ਐਲ.ਆਰ.ਐਸ. ਅਤੇ ਹੋਰ ਵੀ. ਚੰਦਰਸ਼ੇਖਰਨ ਅਤੇ ਹੋਰ, [2004] 5 ਸਪਲ. ਐੱਸਸੀਆਰ 898: (2005) 1 ਐੱਸਸੀਸੀ 280; ਮਧੁਕਰ ਡੀ. ਸ਼ੇਂਡੇ ਵੀ. ਤਾਰਾਬਾਈ ਅਬਾ ਸ਼ੈਡੇਜ, [2002] 1 ਐੱਸਸੀਆਰ 132: (2002) 2 ਐੱਸਸੀਸੀ 85-ਤੇ ਨਿਰਭਰ।

ਮੋਤੁਰੁ ਨਲਿਨੀ ਕੰਠ ਵਿ. ਗੈਨਾਦੀ ਕਾਲੀਪ੍ਰਸਾਦ (ਮ੍ਰਿਤਕ.. ਐਲਆਰਐੱਸ. 2023 ਐੱਸਸੀਸੀ ਔਨਲਾਈਨ ਐੱਸਸੀ 1488 ਦੁਆਰਾ; ਗੁਰਦਿਆਲ ਕੌਰ ਅਤੇ ਹੋਰ. ਬਨਾਮ. ਕਰਤਾਰ ਕੌਰ ਅਤੇ ਹੋਰ., [1998] 2 ਐੱਸਸੀਆਰ 486 : (1998) 4 ਐੱਸਸੀਸੀ 384; ਰਮਾਬਾਈ ਪਦਮਾਕਰ ਪਾਟਿਲ (Dth) ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਵੇਖੰਡੇ ਅਤੇ ਓ.ਆਰ.ਐਸ. [2003] 8 ਐੱਸਸੀਸੀ 537.

ਨੱਥੀਆ ਬਾਈ ਅਤੇ ਓ.ਆਰ.ਐਸ. v. ਗੰਗਾਰਾਮ ਅਤੇ ਹੋਰ., (2010) 1 MਪੀਐਲJ 140 ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਸਿਵਲ ਅਪੀਲੀ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ: 2011 ਦੀ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰ. 5094।

2001 ਦੇ ਐੱਮਐੱਫਏ ਨੰਬਰ 3077 ਵਿੱਚ ਬੈਂਗਲੁਰੂ ਵਿਖੇ ਕਰਨਾਟਕ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ 21.11.2008 ਦੇ ਨਿਰਣੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ।

ਨਿਖਿਲ ਨਈਅਰ, ਸ੍ਰ. ਐਡਵੋਕੇਟ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਪ੍ਰਿਥਾ ਸ਼੍ਰੀਕੁਮਾਰ ਲਾਇਰ, ਨਵੀਨ ਹੇਗੜੇ, ਅਭਯੁਦਯਾ ਸ਼ਿਸ਼ੋਦੀਆ, ਐਡਵ. ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਲਈ।

ਦੇਵਾਸ਼ੀਸ਼ ਭਾਰੂਕਾ, ਕੁ. ਸਰਵਸ਼੍ਰੀ, ਸ. ਸਵਾਤੀ ਮਿਸ਼ਰਾ, ਐਡਵੋਕੇਟ. ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਲਈ।

ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਸੀ.ਟੀ. ਰਵੀਕੁਮਾਰ, ਜੇ.

1. ਇਹ ਅਪੀਲ 21.11.2008 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਕਰਨਾਟਕ ਦੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਬੰਗਲੌਰ ਵਿਖੇ ਐਮ.ਐਫ.ਏ. 2001 ਦਾ ਨੰਬਰ 3077, 20.02.2001 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਉਲਟਾਉਂਦੇ ਹੋਏ, III. ਵਧੀਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ, ਦਕਸ਼ੀਨਾ ਕੰਨੜ ਦੁਆਰਾ ਮੰਗਲੌਰ ਵਿਖੇ ਓ.ਐੱਸ. 1997 ਦਾ ਨੰਬਰ 21.

2. ਮੁਕੱਦਮਾ ਅਸਲ ਵਿੱਚ 10.11.1992 ਦੀ ਵਸੀਅਤ ਦੀ ਪ੍ਰੋਬੇਟ ਲਈ ਇੱਕ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਜੋਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸਨੂੰ ਮ੍ਰਿਤਕ ਸੇਸੇਲੀਆ ਲੋਬੋ ਦੁਆਰਾ, ਉਸਦੇ ਪੁੱਤਰਾਂ ਡਾ. ਡੇਰੇਕ ਏਸੀ ਲੋਬੋ ਅਤੇ ਸੇਡਰਿਕ ਪੀ.ਏ. ਦੁਆਰਾ ਚਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਲੋਬੋ ਜੋ ਇਸ ਵਿੱਚ ਨਾਮਿਤ ਸੰਯੁਕਤ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਹਨ। ਉਕਤ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਵਿੱਚ ਮੂਲ ਬਚਾਓ ਪੱਖ 1 ਅਤੇ 6, ਜੋ ਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕ ਸੇਸੇਲੀਆ ਲੋਬੋ ਦੀਆਂ ਧੀਆਂ ਹਨ, ਨੂੰ ਚੇਤਾਵਨੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਅਮਲ ਅਤੇ ਸੱਚਾਈ 'ਤੇ ਵਿਵਾਦ ਕੀਤਾ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇਸਨੂੰ ਭਾਰਤੀ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 295 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਅਸਲੀ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਓ.ਐਸ. ਨੰ.21/1997. ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ, 5ਵਾਂ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਜੋ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਹੋਰ ਭਰਾ ਸੀ ਨੇ ਇੱਕ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਦਾਇਰ ਕਰਕੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀਆਂ ਭੈਣਾਂ ਜੋ ਇੱਥੇ ਉੱਤਰਦਾਇਕ ਨੰ. 3 ਅਤੇ 7 ਹਨ (ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰ. 1 ਅਤੇ 6), ਨੇ ਸਾਂਝੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ। ਮੁਦਈ ਧਿਰ ਦੇ ਪੱਖ ਤੋਂ, ਪਹਿਲੇ ਮੁਦਈ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪੀਡਬਲਯੂ-1 ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕੀਤੀ, ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੰ.7 ਨੂੰ ਪੀਡਬਲਯੂ-2 ਵਜੋਂ ਅਤੇ ਇੱਕ ਤਸਦੀਕ ਗਵਾਹ ਤੋਂ ਪੀਡਬਲਯੂ-3 ਵਜੋਂ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੇ ਪੱਖ ਤੋਂ, ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੰ.5 ਨੂੰ ਡੀਡਬਲਯੂ-1, ਇਕ ਜਥਿਨ ਸੀ. ਪਟਨਾ ਨੂੰ ਡੀਡਬਲਯੂ-2 ਅਤੇ ਫਿੰਗਰ ਪ੍ਰਿੰਟ ਅਤੇ ਹੱਥ ਲਿਖਣ ਦੇ ਮਾਹਿਰ ਸੀ.ਵੀ. ਜਯਾਦੇਵੀ ਦੀ ਜਾਂਚ Dਡਬਲਯੂ-3 ਵਜੋਂ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਮੌਖਿਕ ਅਤੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ੀ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਮੁਦਈ ਆਪਣੀ ਮ੍ਰਿਤਕ ਮਾਂ ਸੇਸੀਲੀਆ ਗਰਟਰੂਡ ਲੋਬੋ ਦੀ 10.11.1992 ਦੀ ਆਖਰੀ ਵਸੀਅਤ ਅਤੇ ਵਸੀਅਤ ਦੀ ਪ੍ਰੋਬੇਟ ਦੇਣ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹਨ। ਮਿਤੀ 20.02.2001 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਨੁਸਾਰ ਅਗਲੇਰੀ ਪਰਿਣਾਮੀ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਵੀ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ।

3. ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਤੋਂ ਦੁਖੀ, ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੰ.5 ਤਰਜੀਹੀ ਅਪੀਲ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਐਮ.ਐਫ.ਏ. 2021 ਦਾ ਸੰ. 3077, ਜੋ ਆਖਰਕਾਰ ਦੋਸ਼ੀ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਸਮਾਪਤ ਹੋਇਆ। ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੇ ਇਸ ਵਿਰੁੱਧ ਕੋਈ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ। ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਮੁੜ-ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ 10.11.1992 ਦੀ ਵਸੀਅਤ ਸ਼ੱਕੀ ਹਾਲਾਤਾਂ ਨਾਲ ਭਰੀ ਹੋਈ ਹੈ ਅਤੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਉਲਟਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀਕਵਲ ਵਜੋਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

4. ਮਿਤੀ 09.07.2009 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਅਨੁਸਾਰ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਅਗਲੇ ਹੁਕਮਾਂ ਤੱਕ, ਸਥਿਤੀ ਜਿਉਂ ਦੀ ਤਿਉਂ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਹੈ।

5. ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਸ਼੍ਰੀ ਨਿਖਿਲ ਨਈਅਰ ਅਤੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 2 ਅਤੇ 3 ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਸ਼੍ਰੀ ਦੇਵਾਸ਼ੀਸ਼ ਭਾਰੂਕਾ ਨੂੰ ਸੁਣਿਆ ਜੋ ਕਿ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ 6 ਸਨ। ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਾਂ ਸਮੇਤ ਹੋਰ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਨਹੀਂ। ਮ੍ਰਿਤਕ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੰ. 3 ਅਤੇ 5 ਨੇ ਨੋਟਿਸ ਮਿਲਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਲੜਨਾ ਚੁਣਿਆ ਹੈ।

6. ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਇਤਰਾਜ਼ਯੋਗ ਆਦੇਸ਼ ਦਾ ਇੱਕ ਨਿਰਪੱਖ ਅਧਿਐਨ ਇਹ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰੇਗਾ ਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕ ਸੇਸੇਲੀਆ ਗਰਟਰੂਡ ਲੋਬੋ ਦੁਆਰਾ ਮਿਤੀ 10.11.1992 ਦੀ ਵਸੀਅਤ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੇ ਮੁੱਦੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤਾਂ, ਇਹ ਸਮਝਣਾ ਕਿ ਇਹ ਉਹੀ ਸੀ ਜਿਸਨੇ ਟੈਸਟੈਟ੍ਰਿਕਸ ਵਾਂਗ ਹੀ ਦਸਤਖਤ ਕੀਤੇ ਸਨ। ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਮੁਦਈ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵਸੀਅਤ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸਫਲ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ ਭਾਰਤੀ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਐਕਟ, 1925 ਦੀ ਧਾਰਾ 63 ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਪਬੰਧ ਸੰਖੇਪ, ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਐਕਟ') ਅਤੇ ਭਾਰਤੀ ਸਬੂਤ ਦੀ ਧਾਰਾ 68 ਐਕਟ, 1872 (ਛੋਟੇ ਲਈ, 'ਸਬੂਤ ਐਕਟ')। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਲੱਭਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੀ ਕਿ ਵਸੀਅਤ ਨੂੰ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਸੇਸੀਲੀਆ ਗਰਟਰੂਡ ਲੋਬੋ ਦੁਆਰਾ ਚਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਉਲਟਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਕਿ ਸ਼ੱਕੀ ਹਾਲਾਤਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਇਹ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ ਕਿ ਮੁਦਈ ਵਸੀਅਤ ਨੂੰ ਸਹੀ ਅਤੇ ਜਾਇਜ਼ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸਫਲ ਹੋਏ ਸਨ। ਟ੍ਰੈਥ ਵਿੱਚ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਵਸੀਅਤ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਟੈਸਟੈਟ੍ਰਿਕਸ ਦੀ ਮਾਨਸਿਕ ਸਥਿਤੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਖਾਸ ਖੋਜ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ। ਅਯੋਗ ਹੁਕਮ ਇਹ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰੇਗਾ ਕਿ ਟੈਸਟਾਟਰਿਕਸ ਦੀ ਸਰੀਰਕ ਸਥਿਤੀ ਬਾਰੇ ਵਿਸਥਾਰ ਨਾਲ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਿ ਉਹ ਗਠੀਏ ਤੋਂ ਪੀੜਤ ਸੀ ਅਤੇ ਕਾਫ਼ੀ ਦਰਦ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਰਿਕਾਰਡ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਇਸਦੀ ਸਮੱਗਰੀ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਸਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਅਸੀਂ ਇਸ ਨੁਕਤੇ 'ਤੇ ਥੋੜ੍ਹੀ ਦੇਰ ਬਾਅਦ ਵਿਸਥਾਰ ਕਰਾਂਗੇ. ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਗਿਣੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸ਼ੱਕੀ ਸਥਿਤੀਆਂ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹਨ:

(i) ਇਹ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲਤਾ ਕਿ ਟੈਸਟੈਟ੍ਰਿਕਸ ਨੇ ਇਸਦੀ ਸਮੱਗਰੀ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵਸੀਅਤ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ:

(ii) ਵਸੀਅਤ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਵਾਉਣ ਵਿੱਚ ਵਸੀਅਤ ਦੇ ਲਾਭਪਾਤਰੀਆਂ ਦੀ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਭਾਗੀਦਾਰੀ:

(iii) ਵਸੀਅਤ ਤੋਂ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਆਗਾਮੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਸਮਝਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੁਝ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਟੈਸਟੈਟ੍ਰਿਕਸ ਦੁਆਰਾ ਵਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ;

(iv) ਵਸੀਅਤ ਦੇ ਖਰੜੇ ਨੂੰ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਕੀਲ ਸਮੇਤ ਸਮੱਗਰੀ ਗਵਾਹਾਂ ਦੀ ਗੈਰ-ਜਾਂਚ ਅਤੇ;

(v) ਟੈਸਟਾਟਰਿਕਸ ਦੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮੁਦਈ ਦੁਆਰਾ ਕੁਝ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਦੀ ਵਿਕਰੀ, ਪਰ ਵਸੀਅਤ ਦੀ ਪ੍ਰੋਬੇਟ ਦੇਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ।

7. ਇਹ ਅਜਿਹੇ ਕਾਰਨਾਂ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ੇ ਦੇ ਆਲੇ ਦੁਆਲੇ ਦੇ ਸ਼ੱਕੀ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਜੋਂ ਲੈ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਉਲਟਾ ਦਿੱਤਾ ਕਿ

ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਵਿੱਚ ਗਲਤ ਸੀ ਕਿ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਸਹੀ ਅਤੇ ਜਾਇਜ਼ ਫਾਂਸੀ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸਫਲਤਾ ਮਿਲੀ ਸੀ। ਮਿਤੀ 10.11.1992 ਦੀ ਵਸੀਅਤ.

8. ਇਹ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤੈਅ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸਥਿਤੀ ਹੈ ਕਿ ਵਸੀਅਤ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਦਾ ਬੋਝ ਪ੍ਰਸਤਾਵਕ (ਵਿਅਕਤੀਆਂ) 'ਤੇ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਛੱਡਣ 'ਤੇ ਵਿਰੋਧੀ ਪ੍ਰਤੀਯੋਗੀ 'ਤੇ ਇਹ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਹੋਵੇਗੀ ਕਿ ਇਹ ਵੈਧ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਜੇਕਰ ਵਿਰੋਧੀ ਵਸੀਅਤ ਅਤੇ ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਹੀ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਪ੍ਰਤੀਯੋਗੀ ਦੁਆਰਾ ਸ਼ੱਕੀ ਹਾਲਾਤਾਂ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਲਈ ਸ਼ੱਕੀ ਹਾਲਾਤਾਂ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ੁੰਮੇਵਾਰੀ ਪ੍ਰਸਤਾਵਕ ਨੂੰ ਸੌਂਪ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ਤਾਂ ਜੋ ਇਸ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ। ਅਸਲੀ ਦੇ ਤੌਰ ਤੇ. ਸਥਿਤੀ ਦੀ ਰੋਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਇਸ ਲਈ ਸੈਟਲ ਅਤੇ ਤੱਥ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਕਿ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਅਤੇ ਹਾਈਕੋਰਟ ਇਸ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਮੁੱਦੇ 'ਤੇ ਹਨ ਕਿ ਕੀ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਵਸੀਅਤ ਜਾਇਜ਼ ਸਾਬਤ ਹੋਈ ਸੀ, ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਸਾਨੂੰ ਉਕਤ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧਣਾ ਪਏਗਾ। ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਨਿਰਵਿਵਾਦ ਸਥਿਤੀ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਕਿ ਵਸੀਅਤ ਨੂੰ ਸੇਸੇਲੀਆ ਗਰਟਰੂਡ ਲੋਬੋ ਦੁਆਰਾ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਵਿਚਾਰਨ ਵਾਲਾ ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਸ਼ੱਕੀ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਜੋਂ ਲਏ ਗਏ ਹਾਲਾਤਾਂ ਨੂੰ ਤੌਹਲੀ, ਸ਼ੱਕੀ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਪ੍ਰਸਤਾਵਕ ਨੂੰ ਬੁਲਾਉਣ ਦੇ ਯੋਗ ਹਨ? ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰੋ।

9. ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਦੀ ਸਹੀ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣਾ ਉਚਿਤ ਹੈ "ਮੋਤੂਰੂ ਨਲਿਨੀ ਕੰਠ ਬਨਾਮ ਗੈਨਦੀ ਕਾਲੀਪ੍ਰਸਾਦ (ਮ੍ਰਿਤਕ, ਐਲਆਰਐਸ ਦੁਆਰਾ)" ਵਿੱਚ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਪਿਛਲੀਆਂ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਵਸੀਅਤ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨੀ ਲੋੜਾਂ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਵਸੀਅਤ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਲੋੜਾਂ 'ਤੇ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਆਖਰਕਾਰ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ ਵਸੀਅਤ ਦੀ ਸਿਰਫ਼ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਇਸ 'ਤੇ ਵੈਧਤਾ ਦੀ ਮੋਹਰ ਨਹੀਂ ਲਗਾਵੇਗੀ ਅਤੇ ਇਹ ਧਾਰਾ 63 ਦੇ ਉਪਰੋਕਤ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਾਨੂੰਨੀ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਅਜੇ ਵੀ ਸਾਬਤ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਐਕਟ ਅਤੇ ਸਬੂਤ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 68।

10. ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 63 ਇੱਕ ਵਸੀਅਤ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਅਤੇ ਸਬੂਤ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 68 ਦੇ ਅਧੀਨ ਉਪਬੰਧਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਚੱਲਣ ਦੀ ਵਿਧੀ ਅਤੇ ਵਿਧੀ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਇੱਕ ਵਸੀਅਤ ਨੂੰ ਸਬੂਤ ਵਜੋਂ ਨਹੀਂ ਵਰਤਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿਸੇ ਇੱਕ ਗਵਾਹ ਦੀ ਜਾਂਚ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ। ਇਹ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਗਵਾਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨਾ ਕਾਫ਼ੀ ਹੋਵੇਗਾ। ਅਸੀਂ ਇੱਥੇ ਇਹ ਜੋੜਨ ਅਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਜਲਦਬਾਜ਼ੀ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਜੇਕਰ ਸਬੰਧਤ ਵਸੀਅਤ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਕਿਸੇ ਪ੍ਰਤੀਯੋਗੀ ਦੁਆਰਾ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਥਾਪਿਤ ਸ਼ੱਕੀ ਹਾਲਾਤ(ਹਵਾਂ) ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਲਈ ਅਜਿਹੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਪੇਸ਼ਕਰਤਾ 'ਤੇ ਤਬਦੀਲ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਗਵਾਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ, ਅਰਥਾਤ, ਗ੍ਰੈਗਰੀ ਪੈਰਿਸ ਤੋਂ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਕੇਸ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਬੂਤ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 68 ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੁਕਮ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਨਾਲ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਵੀ ਕੋਈ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਗਵਾਹ ਨੇ ਰਿਕਾਰਡ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਸਬੂਤਾਂ ਨੂੰ ਵੇਖਦਿਆਂ, ਉਸ ਨੂੰ ਅੰਜਾਮ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਟੈਸਟੈਟ੍ਰਿਕਸ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਿੱਚ ਵਸੀਅਤ ਉੱਤੇ ਦਸਤਖਤ ਕੀਤੇ ਸਨ।

11. ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਣ ਲਈ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦ ਸਾਰੇ ਸਬੂਤਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿਚ ਰੱਖਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 63 ਅਤੇ ਇਸ ਦੀ ਧਾਰਾ 68 ਦੇ ਅਧੀਨ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਕਾਨੂੰਨੀ ਲੋੜਾਂ ਮੁਦਈ ਦੁਆਰਾ ਸਬੂਤ ਐਕਟ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਆਖਰਕਾਰ ਇਹ ਮੰਨਣ ਲਈ ਕਿ ਮੁਦਈ ਵਸੀਅਤ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸਫਲ ਹੋਏ ਹਨ।

12. ਮਿਤੀ 10.11.1992 ਦੀ ਵਸੀਅਤ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੇ ਸਵਾਲ 'ਤੇ, ਅਯੋਗ ਹੁਕਮ ਦਾ ਪੈਰਾ 21 ਇਹ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰੇਗਾ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪੀਡਬਲਯੂ-1 ਅਤੇ ਪੀਡਬਲਯੂ-2 ਸਮੇਤ ਮੌਖਿਕ ਸਬੂਤ, ਅਤੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ੀ ਸਬੂਤ ਦੇਖੇ ਗਏ ਅਤੇ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਕਿ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੰ. 1 ਤੋਂ 4 ਅਤੇ 6 ਨੇ ਵਸੀਅਤ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਮੁਕਾਬਲਾ ਨਾ ਕਰਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਅੱਗੇ ਕਿ ਇਹ ਕੇਵਲ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰ. 5 (ਉਸ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ) ਸੀ ਜਿਸ ਨੇ ਵਸੀਅਤ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਲੜਿਆ ਸੀ, ਸਵਾਲ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਰਸੀਦ ਅਤੇ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੰ. 1 ਦੁਆਰਾ ਲਿਖੇ ਪੱਤਰ ਵੀ ਵਸੀਅਤ ਦੇ ਯੋਗ ਅਤੇ ਜਾਇਜ਼ ਅਮਲ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਕਰਨਗੇ। ਅਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਪੈਰਾ 21 ਵਿੱਚ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸੰਬੰਧਿਤ ਪਾਠ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੜ੍ਹਦਾ ਹੈ:

21. ਪੀਡਬਲਯੂ.2 ਅਤੇ ਪੀਡਬਲਯੂ.1 ਦੇ ਸਬੂਤਾਂ ਤੋਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਬਚਾਓ ਪੱਖ 1 ਤੋਂ 4 ਅਤੇ 6 ਨੇ ਵਸੀਅਤ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਲੜਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਮੁਦਈਆਂ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ ਅਤੇ ਇਹ ਸਿਰਫ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੰਬਰ 5 ਸੀ ਜਿਸ ਨੇ ਵਸੀਅਤ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦਾ ਮੁਕਾਬਲਾ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਉਕਤ ਧਿਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਲਿਖਿਆ ਗਿਆ ਕੋਈ ਵੀ ਪੱਤਰ ਜੋ ਕੇਸ ਨਹੀਂ ਲੜ ਰਹੇ ਹਨ ਅਤੇ ਮੁਦਈ ਦੀ ਹਮਾਇਤ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੁਦਈ ਲਈ ਮਦਦਗਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੇ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਮੁਦਈ ਅਤੇ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦਾ ਆਚਰਣ 1 ਤੋਂ 4, 6 ਅਤੇ 7 ਨੂੰ ਇਸ ਪੱਖੋਂ ਵਿਚਾਰਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਮਹੱਤਵ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਮੁਦਈ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰ ਰਹੇ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੇ ਕਹਿਣ 'ਤੇ ਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਆਏ ਹਨ....."

13. ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਨਿਰਵਿਵਾਦ ਸਥਿਤੀ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰੋਬੇਟ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਇਕੱਲੇ 5ਵੇਂ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਹੁਕਮ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੀ ਚੋਣ ਕੀਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਅੱਗੇ ਕਿ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੰ.5 ਨਹੀਂ ਰਿਹਾ, ਸਿਰਫ਼ ਮ੍ਰਿਤਕ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੰ. 5 ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਾਂ ਨੂੰ ਵਸੀਅਤ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਲੜਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਪਰ ਫਿਰ, ਇਹ ਇੱਕ ਹਕੀਕਤ ਹੈ ਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੰਬਰ 3 ਅਤੇ 5 ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨੁਮਾਇੰਦਿਆਂ ਨੇ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਮੌਜੂਦਾ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਲੜਨ ਦੀ ਚੋਣ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ। ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ, ਇਹ ਇੱਕ ਨਿਰਵਿਵਾਦ ਤੱਥ ਹੈ ਕਿ 5ਵੇਂ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਸੋਧ ਦੇ ਜ਼ਰੀਏ ਇੱਕ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਸੀ (ਹਾਲਾਂਕਿ ਆਖਰਕਾਰ ਇਹ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ) ਕਿ 10.11.1992 ਦੀ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਵਸੀਅਤ ਨੂੰ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ 20.11.1992 ਨੂੰ ਟੈਸਟੈਟ੍ਰਿਕਸ ਦੁਆਰਾ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। Ext.D5 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ. ਦੋ ਪਹਿਲੂ ਇਸ ਦੇ ਬਾਹਰ ਚਾਲੂ. ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਉਸ ਨੇ ਇਸ ਤੱਥ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਕਿ ਵਿਸ਼ਾ ਵਸੀਅਤ ਮਿਤੀ 10.11.1992 ਨੂੰ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਟੈਸਟੈਟ੍ਰਿਕਸ ਦੁਆਰਾ ਚਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਇਸਦੀ ਸਮੱਗਰੀ ਤੋਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣੂ ਸੀ। ਅਸੀਂ ਇਹ ਜੋੜਨ ਵਿੱਚ ਜਲਦਬਾਜ਼ੀ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਹਾਲਾਂਕਿ 5ਵੇਂ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੇ 08.06.1999 ਨੂੰ Ext.D5 ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਪਰ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੋਵਾਂ ਨੇ 5ਵੇਂ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਨਤੀਜੇ ਵਾਪਸ ਕਰ ਦਿੱਤੇ ਹਨ।

14. ਹੁਣ, ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਸਬੂਤਾਂ ਨੂੰ ਦੇਖਦਿਆਂ, ਟੈਸਟਾਟਰਿਕਸ ਨੂੰ ਦਾਖਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ

ਜਸਲੋਕ ਹਸਪਤਾਲ, ਬੰਬੇ 11.11.1992 ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਗੋਡੇ ਬਦਲਣ ਦੀ ਸਰਜਰੀ ਲਈ ਗਠੀਏ ਕਾਰਨ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਦੁੱਖ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨ ਲਈ। ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦ ਸਬੂਤਾਂ ਤੋਂ ਪਤਾ ਚੱਲੇਗਾ ਕਿ ਟੈਸਟਾਟਰਿਕਸ ਨੂੰ ਤਿੰਨ ਦਿਨਾਂ ਲਈ ਖੂਨ ਚੜ੍ਹਾਇਆ ਗਿਆ, ਜਿਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਸ ਦੀ ਸਰਜਰੀ ਹੋਈ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਹਾਲਤ ਨਾਜ਼ੁਕ ਹੋ ਗਈ ਅਤੇ ਉਹ 08.01.1993 ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਮੌਤ ਤੱਕ 53 ਦਿਨਾਂ ਤੱਕ ਉਕਤ ਹਸਪਤਾਲ ਵਿੱਚ ਰਹੀ। ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਜੇਕਰ 5ਵਾਂ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਇਹ ਸਟੈਂਡ ਲੈਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ Ext.D5 ਨੂੰ ਚਲਾਉਣ ਲਈ 20.11.1992 ਨੂੰ ਦਿਮਾਗ ਦੇ ਸਹੀ ਸੁਭਾਅ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਇਹ ਕੇਸ ਉਠਾਉਣ ਵਿੱਚ ਕਿਵੇਂ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿ ਟੈਸਟੈਟ੍ਰਿਕਸ ਪਹਿਲਾਂ ਦਿਮਾਗ ਦੇ ਸਹੀ ਸੁਭਾਅ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਸੀ। 10.11.1992 ਨੂੰ ਜਸਲੋਕ ਹਸਪਤਾਲ, ਬੰਬਈ ਵਿੱਚ ਉਸਦੇ ਹਸਪਤਾਲ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਣ ਲਈ। ਆਪਣੇ ਕੇਸ ਨੂੰ Ext.D5 ਰਾਹੀਂ ਲਿਆਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ 5ਵਾਂ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਇਹ ਦਲੀਲ ਨਹੀਂ ਉਠਾ ਸਕਦਾ ਸੀ ਕਿ ਟੈਸਟੈਟ੍ਰਿਕਸ ਦਿਮਾਗ ਦੇ ਸਹੀ ਸੁਭਾਅ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਹ Ext.D5 ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲਣ ਵਾਲਾ ਦੂਜਾ ਪਹਿਲੂ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਸਬੂਤਾਂ ਤੋਂ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੇ ਉਪਰੋਕਤ ਪਹਿਲੂਆਂ ਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ 5ਵੇਂ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦੇ ਕੇਸ ਦੇ ਖੋਖਲੇਪਣ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਐਕਸਟ. ਪੀ2-ਵਿਲ ਮਿਤੀ 10.11.1992 ਨੂੰ ਆਵਾਜ਼ ਦੇ ਸੁਭਾਅ ਨਾਲ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਵੈਸੇ ਵੀ, ਮ੍ਰਿਤਕ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੰ.5 ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨੁਮਾਇੰਦੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਕੱਲੇ ਐਕਸਟ.ਪੀ2 ਵਸੀਅਤ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦਾ ਵਿਵਾਦ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਉਹ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਚਰਚਾ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰ. 2 ਅਤੇ 3 ਅਰਥਾਤ, ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰ. 1 ਅਤੇ 6 ਨੂੰ 10.11.1992 ਦੀ ਵਸੀਅਤ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦਾ ਵਿਵਾਦ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਬੇਨਤੀ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਨਿਰਪੱਖ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣ ਲਈ.

15. ਹੁਣ, ਅਸੀਂ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤੇ ਸ਼ੱਕੀ ਹਾਲਾਤਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਵਾਂਗੇ। ਗੁਰਦਿਆਲ ਕੌਰ ਅਤੇ ਓ.ਆਰ.ਐਸ. ਵਿੱਚ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਰੌਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ. v. ਕਰਤਾਰ ਕੌਰ ਅਤੇ ਓ.ਆਰ.ਐਸ. ਇਸ ਸਥਿਤੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਵਸੀਅਤ ਦੇ ਯੋਗ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਬਾਰੇ ਸ਼ੱਕੀ ਹਾਲਾਤ ਮੌਜੂਦ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਇਹ ਵਸੀਅਤ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਬਾਰੇ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦਾ ਫਰਜ਼ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਅਜਿਹੇ ਸ਼ੱਕੀ ਹਾਲਾਤਾਂ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰੇ। ਇਸ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ, ਅਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣਾ ਅਣਉਚਿਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਮੱਧ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਦੇ ਨਥੀਆ ਬਾਈ ਅਤੇ ਓ.ਆਰ.ਐਸ. v. ਗੰਗਾਰਾਮ ਅਤੇ ਓ.ਆਰ.ਐੱਸ., ਜਿਸ ਨਾਲ ਅਸੀਂ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਮੀਨਾਕਸ਼ਿਆਮਲ (ਮ੍ਰਿਤਕ) ਦੁਆਰਾ ਐਲਆਰਐੱਸ. ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਚੰਦਰਸ਼ੇਖਰਨ ਅਤੇ ਹੋਰ ਅਤੇ ਪੀ.ਪੀ.ਕੇ. ਗੋਪਾਲਨ ਨੰਬਰਬਾਰ ਬਨਾਮ ਪੀ.ਪੀ.ਕੇ. ਬਾਲਾਕ੍ਰਿਸ਼ਨਨ ਨੰਬਿਆਰ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਵਸੀਅਤ ਨੂੰ ਸ਼ੱਕੀ ਵਜੋਂ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਧਿਰ ਨੂੰ ਸ਼ੱਕੀ ਹਾਲਾਤਾਂ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਤਦ ਹੀ ਪ੍ਰਸਤਾਵਕ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸ਼ੱਕੀ ਹਾਲਾਤਾਂ ਨੂੰ ਹਟਾਉਣ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪਾਬੰਦ ਹੋਵੇਗਾ।

ਨਥੀਆ ਬਾਈ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿਚ ਇਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੋਇਆ:-

"11. ਵਸੀਅਤ ਨੂੰ ਸਬੂਤ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 68 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਤਸਦੀਕ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਗਵਾਹ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਕੇ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 63(ਸੀ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਸਮੱਗਰੀ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਵਾਧੂ ਸਬੂਤ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਕੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਵਾਂਗ ਹੀ ਸਾਬਤ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤੈਅ ਹੈ ਕਿ ਵਸੀਅਤ ਦੇ ਪ੍ਰਸਤਾਵਕ ਨੂੰ ਸਾਰੇ ਸ਼ੱਕੀ ਹਾਲਾਤਾਂ ਨੂੰ ਹਟਾ ਕੇ ਵਸੀਅਤ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ

ਹੈ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਜੇ ਸ਼ੱਕੀ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਵੱਲੋਂ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ, ਤਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਦਈ, ਜੋ ਕਿ ਵਸੀਅਤ ਦੇ ਪ੍ਰਪੋਡਰ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਸ਼ੱਕੀ ਹਾਲਾਤਾਂ ਨੂੰ ਹਟਾਉਣ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪਾਬੰਦ ਹੈ, ਮੇਰੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਵਸੀਅਤ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਸਮੱਗਰੀ ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਲਿਆਉਣ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ ਤਾਂ ਜੋ ਵਸੀਅਤ ਨੂੰ ਸ਼ੱਕੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕੇ ਅਤੇ ਇਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਜ਼ੁੰਮੇਵਾਰੀ ਪ੍ਰਸਤਾਵਕ 'ਤੇ ਤਬਦੀਲ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ। ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਸਬੂਤ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਕੇ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕਰਨ ਲਈ ਵਸੀਅਤ ਦੇ ਸ਼ੱਕੀ ਨਹੀਂ ਹੈ.....

(ਅੰਡਰਲਾਈਨ ਸਪਲਾਈ ਕੀਤੀ)

ਮੀਨਾਕਸ਼ਿਅਮਲ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਪੈਰੇ 19 ਅਤੇ 20 ਵਿੱਚ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ: -

"19. ਚਿਨਮਈ ਸਾਹਾ ਬਨਾਮ ਦੇਬੇਂਦਰ ਲਾਲ ਸਾਹਾ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਪ੍ਰਸਤਾਵਕ ਵਸੀਅਤ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਹਿੱਸਾ ਲੈਂਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਸ ਨੂੰ ਕਾਫ਼ੀ ਲਾਭ ਮਿਲਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਪ੍ਰਸਤਾਵਕ ਨੂੰ ਸ਼ੰਕਿਆਂ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਸਪੱਸ਼ਟ ਅਤੇ ਤਸੱਲੀਬਖਸ਼ ਸਬੂਤ ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਪ੍ਰਸਤਾਵਕ ਇਹ ਸਾਬਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਸੀਅਤ 'ਤੇ ਵਸੀਅਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦੁਆਰਾ ਦਸਤਖਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ, ਕਿ ਉਹ ਸੰਬੰਧਿਤ ਸੀ ਮਨ ਦੀ ਇੱਕ ਚੰਗੀ ਨਿਪਟਾਰੇ ਵਾਲੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਕਿ ਉਹ ਸੁਭਾਅ ਅਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨੂੰ ਸਮਝਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਦਸਤਖਤ ਆਪਣੀ ਮਰਜ਼ੀ ਨਾਲ ਕਰਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਗਵਾਹਾਂ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਿੱਚ ਇਸ 'ਤੇ ਦਸਤਖਤ ਕੀਤੇ ਸਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਿੱਚ ਇਸਦੀ ਤਸਦੀਕ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ, ਜੋ ਕਿ ਪ੍ਰਸਤਾਵਕ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਡਿਸਚਾਰਜ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਕੈਵੀਏਟਰ ਦੁਆਰਾ ਅਣਉਚਿਤ ਪ੍ਰਭਾਵ, ਧੋਖਾਧੜੀ ਜਾਂ ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਕੈਵੀਏਟਰ 'ਤੇ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

20. ਰਿਆਲੀ ਕਾਮੇਸ਼ਵਰ ਰਾਓ ਬਨਾਮ ਬੇਂਦਾਪੁਡੀ ਸੂਰਿਆਪ੍ਰਕਾਸਰਾਓ" ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਐਕਟ, 1925 ਦੀ ਧਾਰਾ 63 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ 'ਤੇ ਚਰਚਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਕਥਿਤ ਸ਼ੱਕ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਸ਼ੱਕ ਜੋ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਗਵਾਹੀ ਦੇ ਟਕਰਾਅ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਸੌਦੇ ਦੀ ਜਾਂਚ 'ਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਹਰ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦੇ ਹਨ ਜਾਂ ਜਾਅਲੀ, ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਇਸ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਵਾਜਬ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਵਸੀਅਤ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਦੇ ਪੱਖ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਮਜ਼ਬੂਤ ਅਤੇ ਪਦਾਰਥਕ ਤੱਤ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਕੀ ਵਸੀਅਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦੁਆਰਾ ਸਹੀ ਅਤੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਮਨ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਤੱਥ ਦਾ ਸਵਾਲ ਹੈ, ਜਿਸਦਾ ਫੈਸਲਾ ਹਰ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਅਤੇ ਗੁਣਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਰਨਾ ਹੋਵੇਗਾ, ਜਦੋਂ ਵਸੀਅਤ ਨੂੰ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਣਉਚਿਤ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੇਠ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਹੈ ਅਜਿਹੇ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਉਣ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ 'ਤੇ ਹੈ ਅਤੇ ਇਰਾਦੇ ਅਤੇ ਮੌਕੇ ਦੀ ਸਿਰਫ਼ ਮੌਜੂਦਗੀ ਹੀ ਕਾਫ਼ੀ ਨਹੀਂ ਹੈ।

(ਅੰਡਰਲਾਈਨ ਸਪਲਾਈ ਕੀਤੀ)

ਮਧੂਕਰ ਡੀ. ਸ਼ੇਂਡੇ ਬਨਾਮ ਤਾਰਾਬਾਈ ਆਬਾ ਸ਼ੇਡਗੇ" ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ, ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਇਹ ਢੁਕਵਾਂ ਹੈ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੜ੍ਹਦਾ ਹੈ:

"8. ਵਸੀਅਤ ਦੇ ਸਬੂਤ ਦੀ ਲੋੜ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਵਾਂਗ ਹੀ ਹੈ, ਸਿਵਾਏ ਇਸ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਕਿ ਵਸੀਅਤ ਦੇ ਸਬੂਤ ਵਜੋਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸਬੂਤ ਸਬੂਤ ਐਕਟ, 1872 ਦੀ ਧਾਰਾ 63 ਦੀ ਲੋੜ ਨੂੰ ਵੀ ਪੂਰਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਹ ਕਿਸੇ ਦਿੱਤੇ ਕੇਸ ਦੇ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਉਪਲਬਧ ਸਮੱਗਰੀ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਏ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ, ਅਦਾਲਤ ਜਾਂ ਤਾਂ ਇਹ ਮੰਨਦੀ ਹੈ ਕਿ ਵਸੀਅਤ ਨੂੰ ਵਸੀਅਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦੁਆਰਾ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਾਂ ਅਜਿਹੇ ਤੱਥ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਨੂੰ ਇੰਨਾ ਸੰਭਾਵਿਤ ਸਮਝਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸੂਝਵਾਨ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ, ਹਾਲਾਤਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਸ ਖਾਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਧਾਰਨਾ 'ਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿ ਵਸੀਅਤ ਨੂੰ ਵਸੀਅਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦੁਆਰਾ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਵਸੀਅਤ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਦੇ ਤੱਥ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਿਹਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਨਿਆਂਇਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਿੱਖਿਅਤ ਦਿਮਾਗ ਦੁਆਰਾ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਬੂਤ ਦੀ ਨਾਜ਼ੁਕ ਬਣਤਰ ਹਫ਼ਤੇ ਦੀ ਬੁਨਿਆਦ 'ਤੇ ਖੜ੍ਹੀ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਇਸ ਵਿਚ ਕਿਸੇ ਅੰਦਰੂਨੀ ਨੁਕਸ ਤੋਂ ਬਚ ਸਕਦੀ ਹੈ ਪਰ ਨਾਲ ਹੀ ਰਾਹਗੀਰਾਂ ਅਤੇ ਰਾਹਗੀਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸ਼ੱਕ ਅਤੇ ਧਾਰਨਾ ਦੇ ਪੱਥਰਾਂ ਨਾਲ ਢਾਹਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ। ਬੈਰਨ ਐਲਡਰਸਨ ਦੁਆਰਾ ਆਰ. ਬਨਾਮ ਹੋਜ ਵਿੱਚ ਜਿਊਰੀ ਨੂੰ ਜੋ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਉਹ ਕੁਝ ਹੱਦ ਤੱਕ ਅਨੁਕੂਲ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ:

'ਮਨ ਹਾਲਾਤਾਂ ਨੂੰ ਇਕ-ਦੂਜੇ ਨਾਲ ਢਾਲਣ ਵਿਚ ਆਨੰਦ ਲੈਣ ਲਈ ਢੁਕਵਾਂ ਹੈ ਅਤੇ ਲੋੜ ਪੈਣ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਥੋੜਾ ਜਿਹਾ ਦਬਾਉਣ ਵਿਚ ਵੀ, ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਇਕ ਜੁੜੇ ਹੋਏ ਸਮੁੱਚੇ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਮਜ਼ਬੂਰ ਕਰਨ ਲਈ, ਅਤੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦਾ ਦਿਮਾਗ ਜਿੰਨਾ ਜ਼ਿਆਦਾ ਚੁਸਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਓਨਾ ਹੀ ਜ਼ਿਆਦਾ. ਸੰਭਾਵਤ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲਿਆਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ ਪਹੁੰਚਾਉਣ ਅਤੇ ਗੁੰਮਰਾਹ ਕਰਨ ਲਈ, ਕੁਝ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਲਿੰਕ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਜੋ ਲੋੜੀਂਦਾ ਹੈ, ਕੁਝ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਦੇ ਪਿਛਲੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਨਾਲ ਮੇਲ ਖਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ।"

ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਜ਼ਮੀਰ ਨੂੰ ਵਸੀਅਤ ਦੇ ਪ੍ਰਸਤਾਵਕ ਦੁਆਰਾ ਸਬੂਤ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਨਾਲ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਵਸੀਅਤ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸ਼ੱਕ ਜਾਂ ਗੈਰ-ਕੁਦਰਤੀ ਹਾਲਾਤਾਂ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ, ਬਸ਼ਰਤੇ ਕਿ ਵਸੀਅਤ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਗੈਰ-ਕੁਦਰਤੀ ਜਾਂ ਸ਼ੱਕੀ ਹੋਵੇ। ਸਬੂਤ ਦਾ ਕਾਨੂੰਨ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਬੂਤ ਦੇ ਸਥਾਨ 'ਤੇ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਜਾਂ ਸ਼ੱਕ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਤੇ ਠੋਸ ਸਬੂਤ ਦੁਆਰਾ ਸਾਬਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਤੱਥ ਨੂੰ ਨਸ਼ਟ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਥਾਪਿਤ ਸ਼ੱਕ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਡੂੰਘੀ ਜਾਂਚ ਲਈ ਆਧਾਰ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਪਰ ਇਕੱਲੇ ਸ਼ੱਕ ਹੀ ਨਿਆਂਇਕ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਨੀਂਹ ਨਹੀਂ ਬਣਾ ਸਕਦਾ - ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਜਾਂ ਨਕਾਰਾਤਮਕ।

9. ਇਹ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਤੈਅ ਹੈ ਕਿ ਵਸੀਅਤ ਦਾ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਵਸੀਅਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਨੂੰ ਉਸ ਸਮੇਂ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਇਸ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਵਸੀਅਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਅਤੇ ਵਸੀਅਤ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰੇ ਗਏ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਪਹਿਲੇ ਨਜ਼ਰੀਏ ਦੇ ਸਬੂਤ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦੁਆਰਾ ਜ਼ੁੰਮੇਵਾਰੀ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ. ਵਸੀਅਤ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਪ੍ਰਤੀਯੋਗੀ ਅਜਿਹੇ ਪਹਿਲੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਰਿਕਾਰਡ ਮੀਟਿੰਗ ਵਿੱਚ ਸਮੱਗਰੀ ਲਿਆ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ੁੰਮੇਵਾਰੀ ਪ੍ਰਸਤਾਵਕ 'ਤੇ ਵਾਪਸ ਚਲੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਵਸੀਅਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਵਸੀਅਤ ਦੀ ਸਮਗਰੀ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਸਹੀ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰਨ ਦੀ ਸਮਰੱਥਾ ਵਿੱਚ ਇਸ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। . ਕਾਰਕ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਵਸੀਅਤ ਦਾ ਇੱਕ ਕੁਦਰਤੀ ਹੋਣਾ ਜਾਂ ਅਜਿਹੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਅਤੇ ਮਾਹੌਲ ਵਿੱਚ ਰਜਿਸਟਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਜਾਂ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸ਼ੱਕ ਦੀ ਕੋਈ ਥਾਂ ਨਹੀਂ ਬਚੇਗੀ, ਮਹੱਤਵ ਮੰਨਦੇ ਹਨ। ਜੇਕਰ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਵੀ ਗੈਰ-

ਕੁਦਰਤੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਜੋ ਸਬੂਤ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ ਉਹ ਵਸੀਅਤ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਅਦਾਲਤ 'ਸਾਬਤ ਨਹੀਂ ਹੋਈ' ਦੀ ਖੋਜ ਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਕੁਝ ਮੰਨੇ ਗਏ ਸ਼ੱਕ ਜਾਂ ਅਨੁਮਾਨ ਦੇ ਕਾਰਨ ਵਾਪਸ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗੀ। ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ ਕੌਣ ਹਨ ਜੋ ਵਸੀਅਤ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇੱਕ ਵਸੀਅਤ ਦਾ ਪ੍ਰਚਾਰ ਅਤੇ ਸਮਰਥਨ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ ਅਤੇ ਧਿਰਾਂ ਦੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਪ੍ਰਸੰਗਿਕ ਅਤੇ ਮਹੱਤਵ ਵਾਲੀਆਂ ਹੋਣਗੀਆਂ।

(ਅੰਡਰਲਾਈਨ ਸਪਲਾਈ ਕੀਤੀ)

ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਪੀ.ਪੀ.ਕੇ. ਗੋਪਾਲਨ ਨੰਬਰਬਾਰ ਦਾ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ), ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਪੈਰਾ 4 ਵਿੱਚ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰੱਖਿਆ:-

"4. ਅਪੀਲ 'ਤੇ, ਸਬ-ਆਰਡੀਨੇਟ ਜੱਜ ਨੇ ਵਸੀਅਤ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਕਈ ਕਾਰਨ ਦੱਸੇ ਹਨ। ਇੱਕ ਕਾਰਨ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਰਜਿਸਟਰਡ ਵਸੀਅਤ ਹੈ ਅਤੇ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਦੁਆਰਾ ਸਮਰਥਨ ਇਹ ਦਰਸਾਏਗਾ ਕਿ ਵਸੀਅਤ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਸਹੀ ਨਿਪਟਾਰੇ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਮਨ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਇਹ ਉਸਦੀ ਸੁਤੰਤਰ ਇੱਛਾ ਤੋਂ ਚਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸਲਈ, ਡੀਡਬਲਯੂ 2 ਦੇ ਸਬੂਤ ਵਿੱਚ ਵਿਗਾੜ, ਇੱਕ ਅਟੈਸਟਰ, ਅਪੀਲ 'ਤੇ, ਸਬੂਤ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ, ਸਿੱਖਿਅਕ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਨੂੰ ਵਿਗਾੜਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਨੇ ਇੱਕ ਵਾਕ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਤਰਕ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹਨ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਤਰਕ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਨਹੀਂ ਹਾਂ ਵਸੀਅਤ ਦੇ ਅਧੀਨ ਪੁੱਤਰ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸਾਰੀ ਜਾਇਦਾਦ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿਚ ਸ਼ੱਕੀ ਹਾਲਾਤ ਪੈਦਾ ਕਰੇਗੀ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਸੀਅਤ 1-11-55 ਨੂੰ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਮੌਤ 8 ਸਾਲ ਬਾਅਦ ਹੋਈ ਸੀ। ਸਾਲ 1963. ਜਦੋਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਆਪਣੇ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਵਸੀਅਤ ਦਾ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਨੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪ੍ਰਤੀਯੋਗੀ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੂੰ ਮੁੜ-ਜਵਾਬ ਦਰਜ ਕਰਨ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਰੋਕਿਆ, ਭਾਵ ਆਰਡਰ 8, ਨਿਯਮ 9 ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਛੁੱਟੀ ਦੇ ਨਾਲ ਵਾਧੂ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਦੀ ਅਯੋਗਤਾ ਦੀ ਅਪੀਲ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਦੀ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਸਬੂਤਾਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਜਦੋਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ Dਡਬਲਯੂ 1 ਵਜੋਂ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਤਸਦੀਕ Dਡਬਲਯੂ 2 ਵਜੋਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਤਾਂ ਵੀ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਵਸੀਅਤ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਕਥਿਤ ਦਬਾਅ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਪਹਿਲੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੁਆਰਾ ਜਿਰ੍ਹਾ ਵਿੱਚ, ਵਸੀਅਤ ਦੀ ਸ਼ੁੱਧਤਾ 'ਤੇ ਸ਼ੱਕ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਈ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।

5. ਇਨ੍ਹਾਂ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿਚ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਮੁਨਸੀਫ਼ ਦੇ ਮਨ ਵਿਚ ਜੋ ਸ਼ੱਕ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਉਹ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਆਧਾਰ ਦੇ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਬਿਨਾਂ ਤੱਥ-ਬੁਨਿਆਦ ਦੇ ਆਪਣੀ ਟੋਪੀ ਵਿਚੋਂ ਚੁੱਕ ਲਿਆ ਹੈ। ਅਧੀਨ ਜੱਜ ਨੇ ਸਾਰੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਨੂੰ ਸਹੀ ਸਮਝਿਆ ਅਤੇ ਵਸੀਅਤ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ। ਹਾਈਕੋਰਟ ਨੇ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਪੜਤਾਲ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਫੈਸਲਿਆਂ ਰਾਹੀਂ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਮਹਿਜ਼ ਕੱਢ ਕੇ ਅਧੀਨ ਜੱਜ ਵੱਲੋਂ ਇੱਕ ਵਾਕ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਤੱਥਾਂ ਦੀ ਖੋਜ ਨੂੰ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਇਹ ਮਾਮੂਲੀ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ ਵਸੀਅਤ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਸਾਰੀਆਂ ਸ਼ੱਕੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨਾ ਵਸੀਅਤ ਦੇ ਪ੍ਰਸਤਾਵਕ ਦਾ ਫਰਜ਼ ਹੈ। ਪਰ ਅਸਲ, ਸਾਧਾਰਨ ਅਤੇ ਜਾਇਜ਼ ਸ਼ੱਕੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਹੋਣੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ ਨਾ ਕਿ ਸ਼ੱਕੀ ਮਨ ਦੀ ਕਲਪਨਾ।

(ਅੰਡਰਲਾਈਨ ਸਪਲਾਈ ਕੀਤੀ)

16. ਉਪਰੋਕਤ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦੀ ਰੋਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਵਾਰ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 63 ਅਤੇ ਐਵੀਡੈਂਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 68 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਦਾ ਬੋਝ ਪ੍ਰਸਤਾਵਕ ਦੁਆਰਾ ਛੱਡਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਵਸੀਅਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਪਹਿਲੇ ਨਜ਼ਰੀਏ ਦੇ ਸਬੂਤ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਕੇ, ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰੇ ਦਿਖਾਉਣ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਪ੍ਰਤੀਯੋਗੀ 'ਤੇ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਸ਼ੱਕੀ ਹਾਲਾਤਾਂ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਤਾਂ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰਸਤਾਵਕ 'ਤੇ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਬਦਲੀ ਜਾ ਸਕੇ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਹਾਲਾਤਾਂ ਨੂੰ ਜਾਣੇ ਬਿਨਾਂ, ਜੋ ਵਿਰੋਧੀ ਧਿਰ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸ਼ੱਕੀ ਹਨ, ਪ੍ਰਸਤਾਵਕ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇਸ ਦੀ ਸੱਚਾਈ ਅਤੇ ਵੈਧਤਾ ਬਾਰੇ ਯਕੀਨ ਦਿਵਾਉਣ ਦੇ ਯੋਗ ਕਿਵੇਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਅਸੀਂ ਕਹਿ ਰਹੇ ਹਾਂ ਕਿ ਵਸੀਅਤ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਪ੍ਰਤੀਯੋਗੀ ਨੂੰ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਦੇ ਸ਼ੱਕੀ ਹਾਲਾਤਾਂ ਨੂੰ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਠਾਉਣਾ ਹੋਵੇਗਾ ਨਾ ਕਿ ਅਸਪਸ਼ਟ ਜਾਂ ਆਮ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ। ਜਦੋਂ ਉਹ ਵਸੀਅਤ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਆਪਣਾ ਬੋਝ ਛੱਡ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਪ੍ਰਸਤਾਵਕ 'ਤੇ ਜ਼ੁੰਮੇਵਾਰੀ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਤਬਦੀਲ ਕਰਨ ਲਈ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਥਾਪਿਤ ਸ਼ੱਕ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਮੌਜੂਦ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਇਹ ਜੋੜਨ ਵਿੱਚ ਜਲਦਬਾਜ਼ੀ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਨਹੀਂ ਸਮਝਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿ ਸ਼ੱਕੀ ਹਾਲਾਤਾਂ ਦੀ ਦਲੀਲ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਪਾਰਟੀ/ਪਾਰਟੀਆਂ ਦੀ ਅਸਫਲਤਾ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਹੀ ਇੱਕ ਵਸੀਅਤ ਨੂੰ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕਰ ਦੇਵੇਗੀ, ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਹਾਲਾਤ (ਹੱਥਾਂ) ਵਿੱਚ ਸ਼ੱਕ ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਹਾਲਾਤ ਨਿਹਿਤ ਹਨ। ਦਸਤਾਵੇਜ਼। ਯਕੀਨਨ, ਅਜਿਹੇ ਹਾਲਾਤ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਸਤਾਵਕ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਯਕੀਨ ਦਿਵਾਉਣਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਸ਼ੱਕੀ ਹਾਲਾਤਾਂ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

17. ਕ੍ਰਮਵਾਰ, ਇਹ ਸਿਰਫ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੀ ਖੋਜ ਦੀ ਯੋਗਤਾ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਹੈ ਕਿ ਮੁਦਈ ਇਹ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਵਸੀਅਤ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ਾ-ਵਸਤੂ ਦੇ ਗਿਆਨ ਨਾਲ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਸ਼ੱਕੀ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਵਜੋਂ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦ ਸਬੂਤਾਂ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਅਸਵੀਕਾਰਨ ਤੱਥਾਂ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਇਹ ਹੈ ਕਿ 69 ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਵਿੱਚ 08.01.1993 ਨੂੰ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ ਟੈਸਟਾਟਰਿਕਸ ਨੇ ਐੱਸ.ਐੱਸ.ਐਲ.ਸੀ ਤੱਕ ਪੜ੍ਹਾਈ ਕੀਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਪੜ੍ਹਨਾ ਅਤੇ ਲਿਖਣ ਦੇ ਯੋਗ ਸੀ। ਉਹ 6 ਸਾਲਾਂ ਲਈ ਮਿਉਂਸਪਲ ਕੌਂਸਲਰ ਰਹੀ, ਮੈਂਗਲੋਰ ਪੋਰਟ ਟਰੱਸਟ ਦੀ ਟਰੱਸਟੀ, ਚੇਸ਼ਾਇਰ ਹੋਮ, ਮੰਗਲੌਰ ਦੀ ਮੈਂਬਰ ਅਤੇ ਕ੍ਰਿਸ਼ਚੀਅਨ ਪਲਾਂਟਰਜ਼ ਗਿਲਡ, ਚਿਕਮਗਲੂਰ ਦੀ ਪ੍ਰਧਾਨ ਰਹੀ, ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਇੱਕ ਸਰਗਰਮ ਸੋਸ਼ਲ ਵਰਕਰ ਵੀ ਰਹੀ। ਅਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਇਹ ਪਾਇਆ ਹੈ ਕਿ ਪੀਡਬਲਯੂ-3, ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ ਵਸੀਅਤ ਦੇ ਤਸਦੀਕ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਗਵਾਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਨੂੰ ਫਾਂਸੀ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨੀ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕਰਨ ਲਈ ਜਾਂਚਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਪੀਡਬਲਯੂ-3, ਇਹ ਬਿਆਨ ਕਰੇਗਾ ਕਿ ਟੈਸਟਾਟਰਿਕਸ ਨੇ ਖੁਦ ਉਸ ਨੂੰ ਵਸੀਅਤ ਦੀ ਤਸਦੀਕ ਕਰਨ ਲਈ ਬੁਲਾਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਦਸਤਖਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਟੈਸਟੈਟ੍ਰਿਕਸ ਨੂੰ ਕਾਗਜ਼ ਪੜ੍ਹਦਿਆਂ ਦੇਖਿਆ ਸੀ। ਪੀਡਬਲਯੂ-2, ਜੋ ਕਿ ਟੈਸਟਾਟਰਿਕਸ ਦੇ ਪੁੱਤਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹੈ, ਨੇ ਵੀ ਇਸ ਸੰਸਕਰਣ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਕਿ ਪੀਡਬਲਯੂ-3 ਨੂੰ ਵਸੀਅਤ ਦੀ ਤਸਦੀਕ ਕਰਨ ਲਈ ਉਸਦੀ ਮਾਂ ਦੁਆਰਾ ਫ਼ੋਨ 'ਤੇ ਬੁਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਵਸੀਅਤ ਨੂੰ ਵੀ ਪੜ੍ਹਿਆ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸੰਸਕਰਣਾਂ ਨੂੰ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਕੁਝ ਵੀ ਬਚਾਓ ਪੱਖਾਂ ਦੁਆਰਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਜਿਰਾਹ-ਪ੍ਰੀਖਿਆਵਾਂ ਦੌਰਾਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਪੀਡਬਲਯੂ-3 ਨੇ ਬਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਇਹ ਉਸਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਿੱਚ ਹੀ ਸੀ ਕਿ ਟੈਸਟਟਰਿਕਸ ਨੇ ਵਸੀਅਤ 'ਤੇ ਦਸਤਖਤ ਕੀਤੇ ਸਨ। ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਗਠੀਏ ਤੋਂ ਪੀੜਤ ਵਿਅਕਤੀ ਕਿਸੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦੀ ਸਮੱਗਰੀ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਨ ਅਤੇ ਸਮਝਣ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਅਸੀਂ Ext.D5 ਤਿਆਰ ਕਰਕੇ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੰ.5 ਦੁਆਰਾ ਲਿਆਉਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੋਧ ਦਾ ਵੀ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਕੀ ਨਿਕਲਦਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਉਪਰੋਕਤ ਸਥਿਤੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਕਲਪਨਾ ਦੇ ਇਹ ਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਟੈਸਟੈਟ੍ਰਿਕਸ ਅਨਪੜ੍ਹ

ਸੀ ਜਾਂ ਵਸੀਅਤ ਦੀ ਸਮੱਗਰੀ ਨੂੰ ਸਮਝੇ ਬਿਨਾਂ ਉਸਦੇ ਦਸਤਖਤ ਕੀਤੇ ਸਨ। ਇਹਨਾਂ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਉਕਤ ਸ਼ੰਕਿਆਂ ਨੇ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੰ. 5 ਦੇ ਮਨ ਨੂੰ ਉਤੇਜਿਤ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਉਹ ਬਚ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿਚ, ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ।

18. ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਸ਼ੱਕੀ ਹਾਲਾਤ ਵਜੋਂ ਮੰਨੀ ਗਈ ਇੱਕ ਹੋਰ ਸਥਿਤੀ ਇਸ ਦੇ ਅਮਲ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਵਸੀਅਤ ਦੇ ਅਧੀਨ ਲਾਭਪਾਤਰੀਆਂ ਦੀ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਭਾਗੀਦਾਰੀ ਹੈ। ਇੱਕ ਵਸੀਅਤ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਭਾਗੀਦਾਰੀ ਦਾ ਇਲਜ਼ਾਮ ਟੈਸਟੇਟਰ/ਟੈਸਟੈਟ੍ਰਿਕਸ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਕਿਸਮ ਦੀ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਦਾ ਸੁਝਾਅ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਸਥਿਤੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਿਰਫ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵਸੀਅਤ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਿਸੇ ਵੀ ਲਾਭਪਾਤਰੀ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੇ ਸਮੇਂ ਕੀ ਆਈਪੀਐਸਓ ਫੈਕਟੋ ਇਸ ਨੂੰ ਅਯੋਗ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ ਜਾਂ ਇਸ 'ਤੇ ਸ਼ੱਕ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਫੀ ਹੋਵੇਗਾ ਵਸੀਅਤ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਕੀਮਤ 'ਤੇ, ਇਹ ਉਸ ਨੂੰ ਉਠਾਉਣ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਲਈ ਇਹ ਸਾਬਤ ਕਰਨਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਆਸ-ਪਾਸ ਦੇ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦਗੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਵਸੀਅਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ/ਟੈਸਟੈਟ੍ਰਿਕਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਨ ਦੇ ਸਮਰੱਥ ਸੀ। ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਇੱਕ ਹੋਰ ਕਾਰਨ ਕਿ ਵਸੀਅਤ ਦਾ ਖਰੜਾ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਕੀਲ ਦੀ ਜਾਂਚ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਸਾਡੇ ਅਨੁਸਾਰ ਇਸ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕੀਮਤ 'ਤੇ, ਖਰੜਾ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਕੀਲ ਦੀ ਜਾਂਚ ਨਾ ਕਰਨਾ। ਵਸੀਅਤ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦਾ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਤਸਦੀਕ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਗਵਾਹ ਦੀ ਜਾਂਚ ਦੁਆਰਾ ਸਾਬਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਸ਼ੱਕੀ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਕੋਈ ਹੋਰ ਹਾਲਾਤ ਨਹੀਂ ਹਨ। "ਰਮਾਬਾਈ ਪਦਮਾਕਰ ਪਾਟਿਲ (ਡੀ) ਦੁਆਰਾ ਐਲਆਰਐੱਸ. ਅਤੇ ਹੋਰ. ਬਨਾਮ ਰੁਕਮਣੀਬਾਈ ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਵੇਖੰਡੇ ਅਤੇ ਹੋਰ. ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੁਆਰਾ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ ਮਜ਼ਬੂਤ ਹਾਂ।

19. ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ (Ext.ਪੀ3 ਅਤੇ Ext.ਪੀ4) ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਵਸੀਅਤ ਧਿਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਨੋਟ ਕਰਨਾ ਪ੍ਰਸੰਗਿਕ ਹੈ ਕਿ Dਡਬਲਯੂ-1 ਦੀ ਜ਼ੁਬਾਨੀ ਗਵਾਹੀ ਇਹ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰੇਗੀ ਕਿ ਉਸਦੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਦੌਰਾਨ ਉਹ ਵਸੀਅਤ ਦੇ ਤਹਿਤ 5,000/- ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਸੀਦ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰੇਗਾ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਉਸਦੇ ਸਬੂਤਾਂ ਤੋਂ ਪਤਾ ਚੱਲੇਗਾ ਕਿ ਫਰਮ ਨੂੰ 27.03.1987 ਨੂੰ ਭੰਗ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਪੀ-8 (ਸਮਝੌਤਾ ਮੈਮੋਰੰਡਮ) ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਸਾਂਝੇਦਾਰੀ ਦਾ ਮੁੜ ਗਠਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਜਿਸ ਗਰੁੱਪ ਦੀ ਡੀਡਬਲਯੂ-1 ਇੱਕ ਪਾਰਟੀ ਹੈ, ਨੂੰ ਜਾਗਰਾ ਪਿੰਡ ਚਿਕਮਗਲੂਰ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਵਿੱਚ ਸ਼ੀਗੇਕਨ ਅਸਟੇਟ ਵਜੋਂ ਜਾਣੀ ਜਾਂਦੀ 62 ਏਕੜ ਕੌਫੀ ਅਸਟੇਟ, ਬੀ ਸੀ ਵਿੱਚ ਮਾਡਰਨ ਟਾਈਲ ਵਰਕਸ ਨਾਮ ਦੀ ਇੱਕ ਟਾਈਲ ਫੈਕਟਰੀ ਮਿਲੀ। ਰੋਡ, ਬੰਟਵਾਲ। ਉਸਨੇ ਇਸ ਤੱਥ ਨੂੰ ਵੀ ਬਿਆਨ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਸਦੇ ਪਿਤਾ ਦੁਆਰਾ ਚਲਾਈ ਗਈ ਵਸੀਅਤ ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਸਨੂੰ ਮੰਗਲੌਰ ਵਿੱਚ 23 ਸੈਂਟ ਜ਼ਮੀਨ ਮਿਲੀ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਉਸ ਦੇ ਸਬੂਤਾਂ ਤੋਂ ਪਤਾ ਚੱਲੇਗਾ ਕਿ ਅਜਿਹੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਹਾਸਲ ਕਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਧਿਰਾਂ ਨੇ ਬਾਅਦ ਵਿਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵੇਚ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਇਹ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਕੈਨਵਸ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਇਹ ਦਿਖਾਉਣ ਲਈ ਜਾਣਗੇ ਕਿ ਵਸੀਅਤ ਬਣਾਉਣ ਵੇਲੇ ਕੁਝ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕਰਨ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਵੀ ਗੈਰ-ਕੁਦਰਤੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਸ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਵਸੀਅਤ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਦੇ ਕੁਦਰਤੀ ਢੰਗ ਨੂੰ ਬਦਲਣ ਲਈ ਲਾਗੂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਲਈ, ਕੁਦਰਤੀ ਵਾਰਸ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਘਟਾਉਣ ਜਾਂ ਵਾਂਝੇ ਕਰਨ ਦੇ ਨਤੀਜੇ

ਵਜੋਂ. ਜੇਕਰ ਵਸੀਅਤ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਇਰਾਦਾ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਵਸੀਅਤ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਈ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ।

20. ਉਪਰੋਕਤ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਮੰਨਣ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਝਿਜਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣ ਲਈ ਸਾਰੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਨੂੰ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਵਿਚਾਰਿਆ ਸੀ ਕਿ Ext.ਪੀ2 ਵਿਲ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਸਿੱਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਪੀਲਕਰਤਾ। ਫਾਊਂਡੇਸ਼ਨ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ੱਕੀ ਮੰਨਿਆ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਮਿਤੀ 10.11.1992 ਦੇ ਵਿਸ਼ਾ ਵਸੀਅਤ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਨਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਗਲਤੀ ਕੀਤੀ। ਇਸ ਲਈ, ਬੈਂਗਲੁਰੂ ਵਿਖੇ ਕਰਨਾਟਕ ਦੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ 21.11.2008 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਐਮ.ਐਫ.ਏ. 2001 ਦੇ ਨੰਬਰ 3077 ਨੂੰ ਇਕ ਪਾਸੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ 20.02.2001 ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਅਤੇ ਫ਼ਰਮਾਨ III ਵਧੀਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ, ਦਕਸ਼ੀਨਾ ਕੰਨੜ, ਮੰਗਲੌਰ ਵਿਖੇ, ਓ.ਐਸ. 1997 ਦਾ ਨੰਬਰ 21 ਬਹਾਲ ਅਤੇ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਅਪੀਲ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਹੈ। ਖਰਚਿਆਂ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।

21. ਲੰਬਿਤ ਦਰਖਾਸਤਾਂ, ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਹੋਵੇ, ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

ਹੈੱਡਨੋਟ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ: ਅੰਕਿਤ ਗਿਆਨ ਕੇਸ ਦਾ ਨਤੀਜਾ:

ਅਪੀਲ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਹੈ।

ਡਿਸਕਲੇਮਰ ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ । ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

Tarun Mehra
Advocate